- synaloephen voculo इति agglutinari, quod insolentius est pro कान्त इति posses quidem hanc licentiam evitare et vertere: mea amica ut Chaurap. 27. vel qualis amica! sed Schol. vocativum ubique expressit.
- 73. दियाता dilecta magis ad sensum reddimus misericordem. Ignem per amorem accensum saepe queruntur poetae, cf. Mrichhak. p. 17. Uttararâm. p. 57. ज्ञालयित तन्मनदीहः करोति न भस्मसात् । Mâlat. p. 147. Asclepiad. Epigr. 24. τήκομαι ως κηρός πὰρ πυρὶ κάλλος όρων. Ooid. Rem. Amor. 731. Sed res est satis trita. Vocabulum ह्या ex coniectura in ह्या mutavimus ut aliis participiis consona fieret oratio. Schol. desiderantur in slocis hisce omnibus.
- 74. Sensus est: ἐδ' ὁ μελιχρὸς Έρως ἀεὶ γλυκύς. De vocabulo πὶचζ, quidquid in sensus cadit significante, fusius egit Lass. ad Hit. p. 108.
- 75. Pro एकां मुक्ता unam relinquens h. e. praeter rectius cum Cod. A. scribendum puto एकां उक्ता ut plane cum versu, quem ex Athenaeo supra produximus conveniat sententia, etsi noster addit: puellam in amore lianae mellitae similem esse.
- 76. Varia enumerat, concinnitati orationis minime studiosus poeta ut demonstret mulierem omnium vitiorum esse compaginem. Variantes lectiones minoris sunt momenti: A. et C. पट्टपां male legunt, in secundo autem hemistichio iidem cum Schol. चित्रं et recte quidem.
- 77. Sententia nulla explicatione egens cum vs. 72. quodammodo convenit, contra poetas prolata, qui mulicrem semper exornant magnisonantibus attributis. Negatio ना pro न haud insolens est; errores scribarum leviores indicare non attinet.
- 18. Dicere videtur Bhartrih. amoribus capi non posse sapientem sed iuvenem tantum incautum; ਜੂਨ ut ਜੋ apud Hebraeos usurpatur. In huius corde efflorescunt mulierum venustates h.e. invite quasi pellicitur gratiosis ac delenificis puellae illecebris, sicut apis susurrat quando Nymphaea calicem aperit venustum, de qua imagine ad mulieris faciem translata vid. ad Chaur. vs. 34. Sed affirmare non ausim me mentem poetae bene cepisse, neque enim adsunt Scholia. In Cod. A. तबेब loco ता एव legitur, राजो autem omnes Mst. praebent, ruborem h.l. proprie designat. परिचः apis est, idem quod alias पर्पद Manus 7, 129.
- 79. Idem sensus ut vs. 74.75. sed pleniore expressus imagine et ad iuventutem proxime pertinens. Variant Codices in scribendo युतिहरं quod unice verum C. praebet; in A. est हर्द्रार्ण non omnino malum, in Edit. हर्पण, in D. हर्प utrumque ex मु enatum. Pro आकृतिवरं solus B. धरं quod ferri potest, immo fortasse habet quo se commendet. पाकपाल apud Amarum est Caronda, Karandas, Carissa, indeque पाकहुम arborem sumpsi cui in versione Colocynthidem substitui, sed iam vereor ne rectius Srir. तावत पाकम scribat.
- 80. Foeminam cum flumine comparat poeta (ut Kālidās. in Vikramorv. p. 92. Chaur. 44.), mo-